

De amicitia

Nr. 17, fol. 6

Marci Tullij Ciceronis De amicitia liber in
cipit.

Vintus mutius augur sceuola multa na
rare de ^{mo} Lelio suo memorit
& iocunde solebat. nec dubitare illū in
omni sermone appellare sapientēz. Ego aut̄ ap
p̄are ita eram decluctus ad Sc̄euolā supt̄a uir
ili toga ut quo ad posse & liceret asenī late
re iniquitat̄ discederez. Ita q̄z ab eo multa prud
enter disputata multa & breuiter & comode di
cta memorie mādibaz fieriez studebaz eius
prudentia doctior. Quo mortuo ad p̄tificez s
ceuolaz me cōuli quē unuz n̄rē ciuitatis &
genio & iustitia prestantisimū audeo dicere. Ingeniu ē uic re
turnig insita ad
aliquid p̄cipendum
Hed dēhoc alias dīca. Auc redēo ad augurez Fum
sepe multa tu memini illū domū iemicio se
dente ut solebat. Euz & ego esez una presēn & pa
uci admodū familiares incidere i euz sermonez
qui tu fere multis erat ī more. Neminius eīz pro
fecto ut op̄ior Athyce & eo magis q̄ utebare. P
Sulpitio multū euz il tribunus p̄ capitale odio
aquinto pompeio dissideret. q̄tum erat ōsul. A
uata eēt hominū q̄euz cōuictissime & amātissime.

dīceret